32001R1392

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1392/2001,

9. juuli 2001,

milles sätestatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 3950/92 (millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrust (EMÜ) nr 3950/92, millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks, [1] viimati muudetud komisjoni määrusega (EMÜ) nr 603/2001, [2] eriti selle artiklit 11,

ning arvestades järgmist:

(1) Selleks, et võtta arvesse määruse (EMÜ) nr 3950/92 (muudetud määrusega (EÜ) nr 1256/1999 [3]) uusi sätteid ning aastate jooksul saadud kogemusi, on asjakohane muuta ja vajaduse korral lihtsustada teatavaid sätteid, mis sisalduvad komisjoni 9. märtsi 1993. aasta määruses (EMÜ) nr 536/93, milles sätestatakse piima- ja piimatootesektori lisamaksu kohaldamise üksikasjalikud rakenduseeskirjad, [4] viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1255/98, [5] ning komisjoni 10. detsembri 1993. aasta otsuses 93/673/EÜ, milles määratakse kindlaks põllumajanduskulude arvestuse kande alusel tehtava ettemakse vähendamine kindla summa võrra juhul, kui ei täideta sätteid, mis on seotud nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3950/92 kehtestatud piima ja piimatootesektori lisamaksude kohaldamist käsitleva iga-aastase küsimustiku esitamisega. [6] Määrus (EMÜ) nr 536/93 tuleks seoses nende muudatuste tegemisega selguse huvides uuesti sõnastada, lisades otsuse 93/673/EÜ sätted.

(2) Käesolev määrus käsitleb esiteks tootjate poolt tasutava maksu lõplikuks arvutamiseks vajalikke lisategureid, teiseks maksu õigeaegset tasumist tagavaid meetmeid ja lõpuks eeskirju maksustamise õigsuse kontrollimiseks.

(3) Tuleks määratleda tüüpilisele piimale esitatavad nõuded ning eriti viis, kuidas võtta tarnitud koguste lõpliku aruande koostamisel arvesse piima rasvasisaldust. Kõnealune arvutus põhineb baasrasvasisaldusel, mis peab sarnaselt asjaomase individuaalse piimakvoodiga olema registreeritud 31. märtsil 2002. On vaja erisätteid, mis hõlmaksid juhtumeid, kui tarnete kvooti suurendatakse või kui see kehtestatakse otsemüügi kvoodi ümberarvestamise teel. Kogemused on näidanud vajadust tootmist alustavate piimatootjate suhtes kohaldatavate eriti spetsiifiliste eeskirjade järele.

(4) On vaja teha täiesti selgeks, et tarnitud piima rasvasisalduse vähenemise tagajärjeks ei tohi mitte mingil juhul olla hoidumine maksu tasumisest mis tahes koguse osas, mis ületab liikmesriigi tagatud üldkogust.

(5) Korra tõrgeteta toimimise tagamiseks on oluline ühelt poolt kontrollida ostjate ja müüjate poolt edastatud andmete täpsust ja seda, et maks tasutakse enne 1. septembrit, ning teiselt poolt tagada, et maksukoormus langeb riikliku kvootide ületamise eest vastutavatele tootjatele. Selleks peaks liikmesriikidel olema olulisem osa kontrollide läbiviimisel ja maksu nõuetekohase kogumise tagamiseks kehtestatavate karistuste rakendamisel. Samuti on vaja määrata kindlaks selliste kontrollide tähtajad ja arv, mis on vajalikud selleks, et teha teatava aja jooksul kindlaks, kas kõik asjaomased pooled on järginud asjaomast korda. Seepärast on vaja karistusi juhuks, kui kõnealuseid põhinõudeid ei täideta.

(6) Määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 2 lõike 4 kohaselt vastutab komisjon kriteeriumide sätestamise eest, et määratleda, milliste eelistatud tootjate gruppide puhul võib kohaldada maksu hüvitamist, kui liikmesriik on otsustanud jätta kasutamata kvoodid oma territooriumil täielikult ümber jaotamata. Liikmesriigile võib anda komisjoni nõusolekul loa kasutada muid kriteeriume üksnes juhul, kui komisjoni sätestatud kriteeriume ei saa kõnealuses liikmesriigis täielikult kohaldada.

(7) Määruse (EMÜ) nr 3950/92 alusel kannavad kõnealuse korra nõuetekohase rakendamise eest põhivastutust ostjad. Seepärast on oluline, et liikmesriigid kiidaksid oma territooriumil tegutsevad ostjad heaks ning et juhtudeks, kui ostjad ei täida kõnealust määrust, sätestataks üksikasjalikud eeskirjad.

(8) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

[1] EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1.
[2] EÜT L 89, 29.3.2001, lk 18.
[3] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 73.
[4] EÜT L 57, 10.3.1993, lk 12.
[5] EÜT L 173, 18.6.1998, lk 14.
[6] EÜT L 310, 14.12.1993, lk 44.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk ja rakendusala

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EMÜ) nr 3950/92 üksikasjalikud rakenduseeskirjad maksu arvutamise ja maksmise, kontrollimeetmete ja liikmesriikidepoolse teabeedastamise osas.

II PEATÜKK

MAKSU ARVUTAMINE

Artikkel 2

Mõisted ja ekvivalendid

1. Määrusega (EMÜ) nr 3950/92 kehtestatud lisamaksu arvutamisel tähendavad liikmesriigis turustatud "piima või piimaekvivalendi kogused" kõnealuse määruse artikli 2 lõikes 1 määratletud tähenduses piima või piimaekvivalendi koguseid, mis viiakse välja asjaomase liikmesriigi territooriumil asuvast ettevõttest.

2. Koguseid, mis tootjad lepingu alusel töötlemiseks või ümbertöötamiseks annavad, loetakse tarneteks.

Täielikult või osaliselt kooritud piima tarnimisel peavad tootjad esitama pädevale asutusele tõendi selle kohta, et maksu kehtestamisel on aluseks võetud piima rasvasisaldus. Sellise tõendi puudumisel käsitatakse sellist piima maksu arvutamisel täispiimana.

3. Muude piimatoodete turustamise jaoks kehtestavad liikmesriigid nende toodete valmistamisel kasutatavad piima kogused. Selleks kasutatakse järgmisi ekvivalente:

a) 1 kg koort = 0,263 kg piima × koore rasvaprotsent massina väljendatuna;

b) 1 kg võid = 22,5 kg piima;

c) juustu ja kõikide muude piimatoodete puhul võivad liikmesriigid määrata ekvivalendid kindlaks eelkõige asjaomase juustu- või tooteliigi kuivekstrakti- ja rasvasisalduse põhjal või kinnitada piimaekvivalendi kogused ühtselt, võttes aluseks tootja piimalehmade arvu ja lehma keskmise piimaanni, mis on karja etalon.

Kui tootjal on võimalik esitada pädevale asutusele tõend kõnealuste toodete valmistamisel tegelikult kasutatud piimakoguste kohta, kasutab liikmesriik eespool nimetatud ekvivalentide asemel seda tõendit.

4. Maksu arvutamisel kohaldatakse taotlushinda, mis kehtib asjaomase 12kuulise ajavahemiku viimasel päeval.

Artikkel 3

Tegelik rasvasisaldus

1. Määruse (EMÜ) nr 3950/92 artiklis 11 nimetatud piima omadused, sealhulgas rasvasisaldus, peavad vastama 31. märtsil 2002 kasutuses olevale individuaalsele piimakvoodile kehtestatud omadustele.

Kui individuaalset piimakvooti muudetakse pärast esimeses lõigus nimetatud kuupäeva, kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 2–6.

2. Kui riigi varudest eraldatakse täiendavaid kvoote, siis piima tegelikku rasvasisaldust ei muudeta.

3. Kui tarnete kvoot suureneb või määratakse kindlaks vastavalt määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 4 lõikele 2, on tarneteks ümber arvestatud kvoodile vastav tegelik rasvasisaldus 3,8 %.

Tarnete kvoodi tegelikku rasvasisaldust siiski ei muudeta, kui tootja esitab selle kohta pädevale asutusele piisava põhjenduse.

4. Määruse (EMÜ) nr 3950/92 artiklite 6 ja 7 ning artikli 8 punktide d ja e kohaldamisel kantakse tegelik rasvasisaldus üle koos sellele vastava kvoodiga.

5. Määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 8 lõike b või artikli 8a lõike b kohaldamisel ei muutu eraldatud või ülekantud kvootide tegelik kogurasvasisaldus loobutud kvootide puhul. Selleks võib arvutada uuesti ümberjaotamiseks või ülekandmiseks saadaoleva piimakoguse, kasutades teatavat rasvasisaldust, või tegeliku rasvasisalduse, kasutades teatavat saadaolevat piimakogust.

6. Lõike 3 esimeses lõigus ning lõigetes 4 ja 5 nimetatud juhtudel võrdub saadav tegelik rasvasisaldus algse ja ülekantud või ümberarvestatud tegeliku sisalduse keskmisega, mida kaalutakse algse ja ülekantud või ümberarvestatud kvoodiga.

7. Tootjate puhul, kelle kogu kvoot on pärit riigi varudest ja kes alustasid tootmist pärast 1. aprilli 1992, on piima tegelik rasvasisaldus tootmise esimesel piimandusaastal tarnitud piima keskmine rasvasisaldus.

Kui tegelik sisaldus on suurem kui keskmine rasvasisaldus piimas, mis kogutakse liikmesriigis sellel piimandusaasta võrdlusperioodil, mille jooksul nad tootmist alustasid, kohaldatakse järgmiseid sätteid:

a) asjaomased tootjad ei tohi kasutada käesoleva määruse artikli 4 lõike 1 kolmanda lõiguga ette nähtud parandust, kui nad ei tõenda vastupidist;

b) kui kohaldatakse määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikleid 6 ja 7, artikli 8 punkte d ja e ning artikli 8a punkti b, alandatakse ülekantud kvoodile vastav tegelik rasvasisaldus eespool nimetatud keskmise rasvasisalduseni.

Artikkel 4

Rasvasisalduste võrdlus

1. Selleks, et koostada iga tootja kohta artiklis 5 nimetatud maksu lõplikku aruannet, võrreldakse tarnitud piima ja/või piimaekvivalendi keskmist rasvasisaldust tootja toodangu tegeliku rasvasisaldusega.

Kui vahe on positiivne, suurendatakse tarnitud piima või piimaekvivalendi kogust 0,18 % võrra iga 0,1 grammi lisarasva kohta kilogrammi piima kohta.

Kui vahe on negatiivne, vähendatakse tarnitud piima või piimaekvivalendi kogust 0,18 % võrra iga puuduva 0,1 grammi rasva kohta kilogrammi piima kohta.

Kui tarnitud piima mõõdetakse liitrites, korrutatakse 0,1 grammi rasvasisalduse 0,18 %line kohandus koefitsiendiga 0,971.

2. Kui liikmesriigis kogutud piimakogus on suurem kui vastavalt lõikele 1 kohandatud kogus, võetakse maksu kogutud piima ja liikmesriigis saadaoleva tarnete kvoodi vahe pealt.

Artikkel 5

Tarnete aruanded

1. Ostjad koostavad iga määruse (EMÜ) nr 3950/92 artiklis 1 nimetatud ajavahemiku lõpus iga tootja kohta aruande, milles märgitakse vähemalt asjaomase tootja poolt asjaomasel ajavahemikul tarnitud piima ja/või piimaekvivalendi kogus ja rasvasisaldus.

Liigaastatel vähendatakse piima või piimaekvivalendi kogust 1/60 võrra veebruaris ja märtsis tarnitud kogustest.

2. Ostjad edastavad liikmesriigi pädevale asutusele enne iga aasta 15. maid tootjaid käsitlevate aruannete kokkuvõtte, milles märgitakse vähemalt neile tarnitud piima ja/või piimaekvivalendi üldkogus ja keskmine rasvasisaldus ning vajaduse korral liikmesriigi otsuse kohaselt iga tootja puhul piimakvoot ja tegelik rasvasisaldus, artikli 4 lõike 1 kohaselt kohandatud kogus, individuaalsete piimakvootide ja kohandatud koguste summa ning kõnealuste tootjate toodangu keskmine tegelik rasvasisaldus.

Ostjad peavad vajaduse korral teatama, et nad ei ole saanud asjaomasel ajavahemikul tarneid.

3. Välja arvatud pädeva asutuse poolt nõuetekohaselt tunnustatud vääramatu jõu juhtude korral, peavad ostjad, kes ei pea lõikes 2 nimetatud tähtajast kinni, maksma summa, mis tuleb maksta iga viivituspäeva kohta siis, kui tootjate poolt ostjale tarnitud piima ja piimaekvivalendi koguseid ületatakse 0,01 %. Kui need kogused ei ole teada sel põhjusel, et aruannet ei ole esitatud, võib koguste kohta anda hinnangu pädev asutus. Kõnealune summa ei tohi olla väiksem kui 100 eurot ega suurem kui 100 000 eurot.

4. Kui aruannet ei ole esitatud enne 1. juulit, rakendatakse artikli 13 lõikega 3 ettenähtud karistusi 30 päeva pärast seda, kui liikmesriik on saatnud asjakohase teatise, välja arvatud kõnealuse artikli lõike 4 teise lõiguga ettenähtud juhtudel. Käesoleva artikli lõike 3 kohaldamist jätkatakse teatise saatmisele järgneva ajavahemiku jooksul.

Artikkel 6

Otsemüügi aruanded

1. Otsemüügi puhul koostavad tootjad iga määruse (EMÜ) nr 3950/92 artiklis 1 nimetatud piimandusaasta lõpus aruande, mis võtab toodete kaupa kokku otse tarbimiseks ja/või hulgimüüjatele, juustutootjatele või jaemüüjatele müüdud piima ja/või piimatoodete kogused.

Liigaastatel vähendatakse piima ja/või piimaekvivalendi kogust 1/60 võrra veebruaris ja märtsis otse müüdud kogustest või 1/366 võrra kõnealusel piimandusaastal otse müüdud kogustest.

2. Tootjad esitavad enne iga aasta 15. maid oma aruanded liikmesriigi pädevale asutusele.

Liikmesriik võib nõuda, et otsemüügi jaoks kvoodi saanud tootjad peavad vajaduse korral teatama, et nad ei ole asjaomase ajavahemiku jooksul piima müünud.

3. Tootjad, kes ei pea lõikes 2 nimetatud tähtajast kinni, peavad maksma summa, mis tuleb maksta iga viivituspäeva kohta siis, kui nende otsemüügi kvooti ületatakse 0,01 %. Kõnealune summa ei tohi siiski olla väiksem kui 100 eurot ega suurem kui 1000 eurot

Kui tootja on ületanud oma kvooti ja riikliku otsemüügi kvooti on samuti ületatud, peab tootja lisaks tasuma maksu kogu üleliigse koguse eest ning toojale ei tohi jaotada määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 2 lõike 1 teise lõiguga ettenähtud kasutamata jäänud kvoote.

Kui tootjad esitavad ebaõigeid aruandeid, nõuab liikmesriik neilt maksu proportsionaalselt asjaomasele piimakogusele ja eeskirjade eiramise raskusele kuni selle teoreetilise maksu ulatuses, mida kohaldatakse piimakoguse suhtes pärast paranduse tegemist.

4. Kui ühtki aruannet ei ole esitatud enne 1. juulit, kohaldatakse määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 5 teist lõiku asjaomase tootja otsemüügi kvoodi suhtes 30 päeva pärast seda, kui liikmesriik on saatnud asjakohase teatise. Käesoleva artikli lõike 3 kohaldamist jätkatakse teatise saatmisele järgneva ajavahemiku jooksul.

5. Lõigetes 3 ja 4 nimetatud karistusi ei rakendata, kui liikmesriik teeb kindlaks, et tegemist on vääramatu jõu esinemisega või et eeskirjade eiramine ei olnud tahtlik ega tulenenud tõsisest hooletusest, või juhul, kui eeskirjade eiramise mõju korra toimimisele või kontrollide tõhususele ei ole märkimisväärne.

III PEATÜKK

MAKSU TASUMINE

Artikkel 7

Maksuteatis

Pädev asutus teatab või kinnitab ostjatele ja otsemüügi puhul ka tootjatele selle maksu suuruse, mille nad peavad tasuma pärast seda, kui pädev asutus on liikmesriigi otsuse kohaselt ümber jaotanud kõik kasutamata jäänud kvoodid või osa neist otse asjaomastele tootjatele või vajaduse korral ostjatele, et need jaotaksid kõnealused kvoodid asjaomaste tootjate vahel, või jätnud kõnealused kvoodid jaotamata.

Artikkel 8

Maksetähtaeg

1. Maksude eest vastutavad ostjad ja otsemüügi korral tootjad tasuvad pädevale asutusele enne iga aasta 1. septembrit nõutava summa vastavalt liikmesriigis sätestatud eeskirjadele.

2. Kui maksetähtajast ei peeta kinni, lisatakse makstavatele summadele iga aasta iga liikmesriigi jaoks vastavalt II lisale kinnitatud kolme kuu viiteintress, mida kohaldatakse iga aasta 1. septembril ja millele lisandub üks protsent.

Esimeses lõigus nimetatud intress kantakse Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu arvele.

3. Liikmesriigid võtavad mis tahes täiendavad meetmed, mis on vajalikud selleks, et tagada nõutavate maksude tasumine ühendusele komisjoni määruse (EÜ) nr 296/96 ([1]) artikli 7 lõike 1 kohaselt sätestatud tähtaja jooksul.

4. Kui komisjoni määruse (EÜ) nr 296/96 artikli 3 lõikes 5 nimetatud dokumentidest, mis liikmesriigid peavad iga kuu komisjonile edastama, ilmneb, et sellest tähtajast ei ole kinni peetud, vähendab komisjon põllumajanduskulude arvestuse kande avanssi võrdeliselt nõutava summaga või eeldatavalt nõutava summaga.

Artikkel 9

Ülemääraselt tasutud maksude ümberjaotamise kriteeriumid

1. Liikmesriigid määravad vajaduse korral määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 2 lõikes 4 nimetatud eelistatud tootjate grupid ühe või mitme allpool esitatud ja vastavalt tähtsusele järjestatud objektiivse kriteeriumi alusel:

a) liikmesriigi pädeva asutuse ametlik kinnitus selle kohta, et kogu maks või osa sellest on valesti sisse nõutud;

b) ettevõtte ja eelkõige nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 ([2]) artiklis 18 nimetatud mägipiirkondade geograafiline asukoht;

c) ekstensiivseks karjakasvatuseks sobiv suurim loomkoormus ettevõttes;

d) summa, mille võrra individuaalset piimakvooti ületatakse;

e) tootja kasutuses olev kvoot.

2. Kui pärast lõikes 1 sätestatud kriteeriumide kohaldamist ei kasutata ära teatavaks ajavahemikuks saadaolevaid rahalisi vahendeid, võib liikmesriik võtta pärast komisjoniga konsulteerimist vastu teisi objektiivseid kriteeriume.

IV PEATÜKK

RIIGI VARUD

Artikkel 10

Lisamine riigi varudesse

Kvoodid, mida ei määrata või mis enam ei kuulu üksikisikutele, lisatakse määruse (EMÜ) nr 3950/92 artiklis 5 nimetatud riigi varudesse. Tarnete ja otsemüügi kvoodid registreeritakse eraldi.

([1]) EÜT L 39, 17.2.1996, lk 5.
([2]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

V PEATÜKK

KONTROLLID

Artikkel 11

Liikmesriikide poolt läbiviidav kontrollimine

1. Liikmesriigid võtavad kõik meetmed, mis on vajalikud selle tagamiseks, et maks, mida tuleb tasuda sellistelt turustatud piima ja piimaekvivalendi kogustelt, mis ületavad määruse (EMÜ) nr 3950/92 artiklis 3 nimetatud kvoote, nõutakse sisse nõuetekohaselt ning, kui tegemist on tarnetega, nii, et maksukohustus lasuks asjaomastel tootjatel.

2. Liikmesriigid võtavad kõik täiendavad meetmed, mis on vajalikud selleks:

a) et tõendada täielikku või osalist loobumist piimatootmisest ja/või kvootidest vastavalt määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 8 punktile a, kui kohaldatakse selle vastavaid sätteid;

b) et tagada asjaomaste poolte informeeritus võimalikest kriminaal- või halduskaristustest, mida võidakse rakendada juhul, kui nad ei täida määruse (EMÜ) nr 3950/92 ja käesoleva määruse sätteid.

3. Liikmesriigid veenduvad piima ja piimaekvivalendi koguste raamatupidamisarvestuse õigsuses ja kontrollivad selleks piima transporti ettevõtetest kogumise ajal, kontrollides eelkõige:

a) ostja tööruumides artikli 5 lõikes 2 nimetatud aruandeid, artikli 14 lõigetes 2 ja 3 nimetatud tarnete ja laoarvestuse usaldusväärsust, lähtudes äridokumentidest ja muudest dokumentidest, millest ilmneb, kuidas kogutud piima ja piimaekvivalenti on kasutatud;

b) otsemüüki sooritava tootja tööruumides artikli 6 lõikes 1 nimetatud aruande usaldusväärsust ja artikli 14 lõikes 5 nimetatud laoarvestust.

Artikkel 12

Kontrollide arv ja sagedus

1. Liikmesriigid teevad artikli 11 lõikega 3 ettenähtud kontrollid riskianalüüsi põhjal, milles võetakse eelkõige arvesse tarnete sooritamata jätmist käsitlevaid avaldusi ja juhtusid, mil artikli 5 lõikes 2 ja artikli 6 lõikes 2 nimetatud aruandeid ei ole saadetud.

2. Kontrollid tuleb viia iga määruse (EMÜ) nr 3950/92 artiklis 1 nimetatud ajavahemiku puhul lõpule hiljemalt 21 kuud pärast asjaomase ajavahemiku lõppu. Need kontrollid peavad hõlmama vähemalt:

a) 40 % asjaomase ajavahemiku puhul deklareeritud piimakogusest, kui tegemist on artikli 11 lõike 3 punktiga a;

b) 5 % asjaomaste tootjate arvust, kui tegemist on artikli 11 lõike 3 punktiga b.

Kontrolle käsitatakse lõpetatuna, kui kontrollakt on kättesaadav.

Igat ostjat kontrollitakse vähemalt kord viie aasta jooksul.

Artikkel 13

Ostjate heakskiitmine

1. Liikmesriigi territooriumil tegutsemiseks peavad ostjad olema asjaomase liikmesriigi poolt heaks kiidetud.

2. Ilma et see piiraks asjaomase liikmesriigi poolt sätestatud rangemate eeskirjade kohaldamist, kiidetakse ostjad heaks üksnes juhul, kui:

a) nad esitavad tõendi, et nad on siseriiklike seaduste kohaselt vahendajad;

b) neil on asjaomases liikmesriigis tööruumid, kus pädev asutus saab kontrollida laoarvestust, registreid ja muid artikli 14 lõikes 2 nimetatud dokumente;

c) nad kohustuvad ajakohastama eespool nimetatud laoarvestust, registreid ja muid artikli 14 lõikes 2 nimetatud dokumente;

d) nad kohustuvad esitama asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele artikli 5 lõikega 2 ettenähtud aruanded vähemalt kord aastas.

3. Ilma et see piiraks asjaomase liikmesriigi poolt hetkel sätestatud või tulevikus sätestatavate karistuste rakendamist, võetakse heakskiit ära, kui lõike 2 punktides a ja b sätestatud tingimusi enam ei täideta. Kui leitakse, et ostja on esitanud ebaõige aruande või ei ole täitnud lõike 2 punktis c nimetatud kohustust või on jätnud korduvalt täitmata mis tahes muu määruses (EMÜ) nr 3950/92, käesolevas määruses või asjakohastes siseriiklikes eeskirjades kehtestatud kohustuse, võtab liikmesriik heakskiidu ära või nõuab ostjalt maksu tasumist proportsionaalselt asjaomasele piimakogusele ja eeskirjade eiramise raskusele.

4. Heakskiidu võib ostja taotlusel taastada vähemalt kuue kuu pikkuse ajavahemiku möödudes, tingimusel et uus põhjalik kontrollimine annab rahuldavad tulemused.

Lõikes 3 nimetatud karistusi ei rakendata, kui liikmesriik teeb kindlaks, et tegemist on vääramatu jõu esinemisega või et eeskirjade eiramine ei olnud tahtlik ega tulenenud tõsisest hooletusest, või juhul, kui eeskirjade eiramise mõju korra toimimisele või kontrollide tõhususele ei ole märkimisväärne.

Artikkel 14

Ostjate ja tootjate kohustused

1. Tootjad peavad tagama, et ostjad, kellele nad tarnivad, on heaks kiidetud. Liikmesriigid võivad sätestada karistused juhtudeks, kui tarneid tehakse heaks kiitmata ostjatele.

2. Ostjad hoiavad vähemalt kolme aasta jooksul alates kõnealuste dokumentide koostamise aasta lõpust liikmesriigi pädevale asutusele kättesaadavana piimandusaasta jooksul peetud laoarvestuse, mis sisaldab kõikide tootjate nimesid ja aadresse, ning artikli 5 lõikega 2 ettenähtud teabe tarnitud koguste kohta kuu või nelja nädala pikkuste ajavahemike kaupa või muu teabe aastate kaupa koos äridokumentide, kirjavahetuse ja muu nõukogu määruses (EMÜ) nr 4045/89 [1] nimetatud teabega, mis võimaldab kontrollida kõnealust laoarvestust.

3. Ostjad vastutavad lisamaksu korra raames kõigi neile tarnitud piima ja/või muude piimatoodete koguste registreerimise eest. Selleks hoiavad nad vähemalt kolme aasta jooksul alates kõnealuste dokumentide koostamise aasta lõpust pädevale asutusele kättesaadavana nende ostjate ja piima ja/või muid piimatooteid töötlevate või ümbertöötavate ettevõtete loetelu, kes tarnivad neile piima või muid piimatooteid, ning iga tarnija poolt kuu jooksul tarnitud kogustest.

4. Ettevõtetest kogumisel peab piima ja/või muude piimatoodetega olema kaasas dokument, milles tarne identifitseeritakse. Lisaks sellele peavad ostjad arvestust iga üksiku tarne kohta vähemalt kolme aasta jooksul alates arvestuse koostamise aasta lõpust.

5. Otsemüüki sooritavad tootjad hoiavad vähemalt kolme aasta jooksul alates kõnealuste dokumentide koostamise aasta lõpust liikmesriigi pädevale asutusele kättesaadavana piimandusaasta jooksul peetud laoarvestuse, mis sisaldab kuude ja toodete kaupa üksikasju otse tarbimiseks ja/või hulgimüüjatele, juustutootjatele või jaemüüjatele müüdud piima ja/või piimatoodete koguste kohta, lisaks ettevõtete piimakarja registrid, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000 [2] artiklile 7, ja tõendavad dokumendid, mis võimaldavad kontrollida kõnealust laoarvestust.

VI PEATÜKK

TEABEVAHETUS JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 15

Teabevahetus

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile:

a) teabe määruse (EMÜ) nr 3950/92 ja käesoleva määruse kohaldamiseks vastu võetavate meetmete ja nende muudatuste kohta ühe kuu jooksul pärast nende vastuvõtmist;

b) oma põhjendatud otsused määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 6 lõike 2 rakendamiseks;

c) enne iga aasta 1. märtsi teabe kvootide kohta, mis kantakse üle vastavalt määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 4 lõike 2 teisele lõigule;

d) määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 8 punktide a ja b alusel rakendatud meetmete hindamiseks vajalikud tulemused ja teabe;

e) enne iga aasta 1. septembrit nõuetekohaselt täidetud küsimustiku, mis on sätestatud I lisas;

f) teabe kasutatud meetodi(te) kohta, mida käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse massi mõõtmiseks ja vajaduse korral mahu ümberarvestamiseks massiks, põhjendused valitud koefitsientide kohta ja nende kohaldamise täpsed asjaolud koos võimalike hilisemate muudatustega.

2. Kui lõike 1 punktis e nimetatud küsimustikku käsitlevaid sätteid ei täideta, vähendab komisjon määruse (EÜ) nr 2040/2000 [3] artikli 14 alusel asjaomaste liikmesriikide põllumajanduskulude arvestuse kande alusel tehtavat ettemakset kindla summa võrra. Kõnealune summa võrdub asjaomase üldkvoodi teoreetilise ületamise korral tasutava maksu protsendiga ja see arvutatakse järgmiselt:

a) kui küsimustikku ei ole esitatud 1. septembriks või kui puuduvad maksu arvutamiseks vajalikud andmed, on kõnealune protsent 0,01 iga viivitusnädala kohta;

b) kui lõikega 3 ettenähtud ajakohastamisega seoses teatatud tarnitud või otse müüdud koguste summa ja küsimustiku esialgsetes vastustes esitatud koguste summa erinevus on üle 10 %, on kõnealune protsent 0,1.

3. Kui lõike 1 punktis e nimetatud küsimustikus nõutav teave muutub eelkõige artikliga 11 ettenähtud kontrollide tulemusel, tuleb küsimustiku ajakohastamisest teatada komisjonile enne iga aasta 1. detsembrit, 1. juunit ja 1. septembrit.

Artikkel 16

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EMÜ) nr 536/93 ja otsus 93/673/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

2. Viiteid määrusele (EMÜ) nr 536/93 tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 17

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub 31. märtsil 2002.

[1] EÜT L 388, 30.12.1989, lk 18.
[2] EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.
[3] EÜT L 244, 29.9.2000, lk 27.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 9. juuli 2001

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Franz FISCHLER

I LISA

Iga-aastane küsimustik määrusega (EMÜ) nr 3950/92 kehtestatud lisamaksude korra kohaldamise kohta piima- ja piimatootesektoris

KOHALDAMISAEG: LIIKMESRIIK:

1. Tarned

1.1. Heakskiidetud ostjate arv:

millest ostjarühmad:

1.2. Nende individuaalsete piimakvootide summa, mis on eraldatud tarnete jaoks enne punktis 1.4 nimetatud koguste arvessevõtmist (kg):

1.3. Tarneid sooritanud tootjate arv:

millest tootjad, kes omavad ka otsemüügikvoote:

1.4. Määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 4 lõike 2 alusel taotletud kvootide ajutiste ümberarvestamiste arv:

— tarnete ümberarvestamine otsemüügiks ja asjaomased kogused (kg):

— otsemüügi ümberarvestamine tarneteks ja asjaomased kogused (kg):

1.5. Keskmine tegelik rasvasisaldus (g/kg):

1.6. Piima ja piimaekvivalendi tarnete kogus (kg):

millest piimatooted piimaekvivalendina (kg):

1.7. Tarnete keskmine tegelik rasvasisaldus (g/kg):

1.8. Tarnete kohandamine tegelikule rasvasisaldusele (kg):

1.9. 31. märtsil registreeritud kvootide ajutiste ülekandmiste arv ja asjaomased kogused (kg):

1.10. Kasutamata jäänud kvoodid enne võimalikku ümberjaotamist (kg):

1.11. Nende tootjate arv, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 2 lõiget 4:

— ümberjaotatud summad (omavääringus):

— summad, mis on eraldatud määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 8 punktis a sätestatud meetmete rahastamiseks (omavääringus):

2. Otsemüük

2.1. Nende individuaalsete piimakvootide summa, mis on eraldatud otsemüügi jaoks enne punktis 1.4 nimetatud koguste arvessevõtmist (kg):

2.2. Tootjate arv:

2.3. Otse müüdud piima ja piimaekvivalendi kogused (kg):

millest piimatooted piimaekvivalendina (kg):

millest
— koor ja või:
— juust:
— jogurt:
— muu:

2.4. Kasutamata jäänud kvoodid enne võimalikku ümberjaotamist (kg):

2.5. Nende tootjate arv, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 2 lõiget 4:

— ümberjaotatud summad (omavääringus):

— summad, mis on eraldatud määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 8 punktis a sätestatud meetmete rahastamiseks (omavääringus):

II LISA

Artikli 8 lõikes 2 nimetatud viiteintressid

1. Eurotsooni kuuluvad liikmesriigid:
Euro interbank borrowing offered rate (Euribor)

2. Taani:
Copenhagen interbank borrowing offered rate (Cibor)

3. Rootsi:
Stockholm interbank borrowing offered rate (Stibor)

4. Ühendkuningriik:
London interbank borrowing offered rate (Libor).

III LISA

Vastavustabel

Käesolev määrus	Määrus (EMÜ) nr 536/93
Artikkel 1: Eesmärk ja rakendusala	–
Artikkel 2: Mõisted ja ekvivalendid	Artikkel 1
Artikkel 3: Tegelik rasvasisaldus	Artikli 2 lõige 1
Artikkel 4: Rasvasisalduste võrdlus	Artikli 2 lõige 2
Artikkel 5: Tarnete aruanded	Artikli 3 lõiked 1 ja 2
Artikkel 6: Otsemüügi aruanded	Artikli 4 lõiked 1 ja 2
Artikkel 7: Maksuteatis	Artikli 3 lõige 3 ja artikli 4 lõige 3
Artikkel 8: Maksetähtaeg	Artikli 3 lõige 4, artikli 4 lõige 4 ja artikli 5 lõige 2
Artikkel 9: Ülemääraselt tasutud maksude	Artikli 5 lõige 1
Artikkel 10: Lisamine riigi varudesse	Artikkel 6
Artikkel 11: Liikmesriikide poolt läbiviidav	Artikli 7 lõiked 1, 2 ja 3
Artikkel 12: Kontrollide arv ja sagedus	Artikli 7 lõige 3
Artikkel 13: Ostjate heakskiitmine	Artikli 7 lõike 1 punkt a
Artikkel 14: Ostjate ja tootjate kohustused	Artikli 7 lõike 1 punktid b, c, d, e ja f
Artikkel 15: Teabevahetus	Artikkel 8
Artikkel 16: Kehtetuks tunnistamine	Artikkel 9
Artikkel 17: Jõustumine	–
I lisa: Iga-aastane küsimustik	Lisa
II lisa: Viiteintressid	–
III lisa: Vastavustabel	–